

رقص آخر لوجو و لاروخا

سام ستارزاده

روزنامه نگار

اسپانیایی‌ها از آغاز دوره گذشته جام جهانی خاطره شوک آوری را در ذهن دارند؛ عقد قرارداد جولن لوپتگی با رئال مادرید در فاصله چند روز مانده به آغاز تورنمنت و برکناری ناگهانی وی از تیم ملی اسپانیا؛ اتفاقی شوم که هم چوب لای چرخ رویاهای لاروخا بود و هم مانعی که بر دوش لوپتگی سنگینی کرد و عمر حضورش در سانتیاگو برانکو را نیز کوتاه ساخت. اکنون، ما در آستانه دوره جدید جام جهانی قرار داریم اما تزادی برای فوتبال

اسپانیایی‌ها نکرده است. جمعه جاری، لوئیز انریکه در حالی لیست نهایی بازیکنان لاروخا برای اعزام به قطر را منتشر خواهد ساخت که قراردادش با ماتادورها پس از پایان سال میلادی به اتمام می‌رسد. تلاش‌ها برای تمدید قرارداد لوجو تاکنون در حالی بی‌ثمر بوده‌اند که گمانه‌زنی‌ها در مورد مقصد بعدی وی روز به روز داغ‌تر می‌گردند. آلتی‌ها و لیورپولی‌هایی که روزهای درخشان‌شان با کلوپ و دیه‌گو سیمونونه رو به پایان است، تا پارسایی‌هایی که دل‌شان برای دوران انریکه به شدت تنگ شده و حتی پاریسین‌های جاه‌طلب، هر یک ممکن است پس از جام جهانی و یا حتی در حین آن، به‌طور بی‌رحمانه خیز خود را برای جذب سرمربی موفق

اسپانیایی‌ها بردارند. آن‌چه آینده انریکه در اسپانیا را دچار تردید بیشتری می‌سازد، آخرین اظهارنظر لوئیس روبیالس، رئیس فدراسیون فوتبال اسپانیا در این باب است که عنوان می‌کند: «لوئیز می‌تواند بماند یا برود. این می‌تواند تصمیم از طرف او یا ما باشد و این جزئی از فوتبال است.» این سخنان از آنجا عجیب و قابل تأمل است که اصرار تمایل شدید به حفظ لوجو در آن دیده نمی‌شود. اسپانیا همانند دوره گذشته کار خود را از گروه مرگ آغاز می‌کند و به مصاف آلمانی می‌رود که نسل قبلی فوتبال‌شان با شکست آن به فینال جام جهانی ۲۰۱۰ رسیده. پس از نایب قهرمانی در لیگ ملت‌های اروپا، جام جهانی پیش رو شاید رقص آخر لاروخا لوئیز

انریکه باشد. اگر سوئیس در فیفادی گذشته موفق به شکست اسپانیا نمی‌شد، ماتادورها با رکورد یک سال شکست‌ناپذیری متوالی پا به قطر می‌گذاشتند. با این حال، جاه‌طلبی، در کنار حمله و پرس، جزئی جدانشدنی از فلسفه تیم‌های تحت هدایت لوئیز انریکه بوده؛ آن‌چه وی را مصمم ساخته تا حتی اگر قرار باشد داستانش با نیمکت تیم ملی زادگاهش به آخر خط برسد، فصل آخر این داستان را با پایانی شیرین بنویسد.

اسپانیا، آلمان، ژاپن و مراکش

بلژیک، کرواسی، کانادا و کاستاریکا

چقدر به آقای خونسرد دل بندیم؟

محمد قراگزلو

روزنامه نگار

داستان هانسی فلیک و مانسافت قرار است طولانی باشد. هر چقدر هم بدبین باشیم او را هم در دسته مربیان ناکامی مثل اریش ریپک یا رودی فولر نمی‌گذاریم و تصور می‌کنیم چیزی شبیه به سپ هربرگر فقید یا همین یوآخیم لوو باشد که بیش از یک دهه روی نیمکت تیم ملی آلمان نشستند و مانسافت را در پوزیشن کابوس برای سایر بزرگان فوتبال جهان حفظ کردند. تصور می‌کنم جام جهانی قطر برای فلیک و تیمش مقدمه‌ای باشد برای موفقیت در یورو ۲۰۲۴ به میزبانی آلمان اما قرار نیست کابوس تلخ ۲۰۱۸ تکرار شود. هانس دیتلر فلیک که حالا هانسی صدایش می‌کنیم در قطر مأمور احیای شان و اعتبار لکه‌دار شده مانسافت در عرصه بین‌المللی فوتبال خواهد بود. او بعد از یک دوره رکود (۲۰۱۸ تا ۲۰۲۱) تیم جام جهانی پیش رو برساند. راد دست گرفته تا دوباره آلمان را به جمع ۴ تیم جام جهانی پیش رو برساند. اتفاقی که در بسیاری از تورنمنت‌های بزرگ برای آلمان معمول و نرمال به نظر می‌رسد و همین حالا مانسافت رکورددار حضور در نیمه نهایی این رقابت‌هاست اما این بار ماجرا کمی فرق دارد. فلیک با تجربه بزرگ موفقیت در جام جهانی ۲۰۱۴ برزیل و رسیدن به قله در آن تورنمنت، به قطر می‌آید اما هم این جام جهانی شبیه تورنمنت‌های قبلی نیست هم آلمان تا حدودی خالی از ستاره شده و تکرار موفقیت‌های بزرگ دوران همکاری با یوآخیم لوو تا حدی دست نیافتنی به نظر می‌رسد. هر چقدر تصور کنیم که این مربی خونسرد و بدون ری اکشن‌های احساسی با توانایی‌های فنی‌اش قادر به پیش راندن تیم خود تا مراحل بالایی جام جهانی است اما ابزار دست او ناقص به نظر می‌رسد و اینطوری به چنگ آوردن موفقیت برای گران‌ترین سرمربی تورنمنت نشدنی است. فلیک بعد از لوو تحول بزرگی در مانسافت ایجاد نکرده و تنها برخی بازیکنان را به خود باوری رسانده و با همین تفاوت نتایج خوبی ثبت کرده (۱۵ بازی و فقط یک باخت) اما تجربه اخیر عدم صعود در لیگ ملت‌های اروپا و اتفاقات بعد از آن مثل مصدومیت تیموورنر، مانوئل نویر و مارکو روس به علاوه فقدان حضور فرمانده در تیمش و البته خلأهایی که در برخی پست‌های مهم احساس می‌کند، می‌تواند هواداران او را از آنچه در همین تیم به عنوان دستیار یا سرمربی بایرن به دست آورده بود، ناامید کند.

لوئیز انریکه (اسپانیا)

لوئیز انریکه، سرمربی اسپانیا، کشورش را در جام جهانی ۲۰۲۲ هدایت خواهد کرد، قطر پس از یورو سال گذشته که انریکه با تیمش به نیمه نهایی رسید، دومین تورنمنت بزرگ ملی خودش را پشت سر می‌گذارد. انریکه که ۶۲ بار در طول دوران بازیگری خود پیراهن تیم ملی اسپانیا را بر تن کرده، در سال ۲۰۱۸ به نیمکت این تیم رسید و سال بعد به دلایل شخصی کناره‌گیری کرد. دستیار دیرینه او روبرتو مورنو، در غیاب او هدایت تیم را بر عهده داشت، اما پس از آن توسط انریکه در میان اتهامات عدم وفاداری به دلیل تمایل برای عصب جایگاه او به صورت دائمی اخراج شد.

هانسی فلیک (آلمان)

آلمان با هانسی فلیک که سال گذشته جانشین یوآخیم لوو شد به مسابقات جام جهانی قطر وارد خواهد شد. لوو که از سال ۲۰۰۶ تا یورو ۲۰۲۰ هدایت تیم ملی آلمان را بر عهده داشت، پس از حذف مقابل انگلیس در مرحله یک هشتم پایانی از سمت خود کناره‌رفت. بعد از آن فلیک وارد شد تا جای مردی را که مدت‌ها دستیار او بود پر کند. این زوج تا زمانی که فلیک پس از قهرمانی جام جهانی ۲۰۱۴ جدا شد، با هم کار کردند. آلمان‌ها با روی کار آمدن هانسی فلیک به عنوان سرمربی، هشت بازی متوالی را بردند و به راحتی پلیت قطر را دریافت کردند. مانسافت با ۹ پیروزی از ۱۰ بازی و ۹ امتیاز اختلاف نسبت به مقدماتی شمالی که در رده دوم گروه به کار خود پایان داد به جام جهانی صعود کردند.

هاجی مورياسو (ژاپن)

چشم‌بادامی‌ها همیشه مربیان صاحب سبکی روی نیمکت خود داشته‌اند. از فیلیپ تروسیه فرانسوی که به جادوگر سفید شهرت داشت تا آلبرتو زاگورتی سرمربی اصلوگرایی ایتالیایی و ایویکا اوسیم تاکتیسین شهیر بوسنیایی و البته زیکو برزیلی. آنها اما چند سالی است که با تکیه بر انگاره هوش ژاپنی، به استفاده از مربیان وطنی روی آورده‌اند و اعتقاد دارند که هوش ژاپنی سرآمد همه جهان است و از همین رو دلپلی ندارد که وابسته بوده و باید در همه زمینه‌ها مستقل باشند. هاجی مورياسو هافبک سابق تیم ملی ژاپن که بیشتر دوران حرفه‌ای‌اش را در سانفریس هیروشیما چه در دوران بازیگری و چه در دوران مربیگری سپری کرده، روی نیمکت چشم‌بادامی‌ها در قطر خواهد نشست.

ولید رگراگویی (مراکش)

ولید رگراگویی یک مراکش‌ای اروپایی است. مردی که اصالتاً فرانسوی به شمار می‌رود و در فرانسه به دنیا آمده اما تبار مراکش‌اش دارد. ولید دوران بازیگری خود را در باشگاه‌های فرانسوی و در لوشامپیونه گذراند و در این لیگ معتبر توپ می‌زد. او البته در همان دوران به تیم ملی مراکش نیز دعوت می‌شد و ملی‌پوش بود. با وجود این رگراگویی پس از آویختن کفش‌ها در کشورش مشغول به کار شد و به غیر از یک دوره کوتاه در الدحیل هرگز از جغرافیای مراکش بیرون نرفته. او جانشین وحید هلیل هودزیچ مشهور شده و همه انتظار دارند که در جام جهانی با توجه به گروه نسبتاً آسان مراکش‌اش‌ها را به مرحله بعد برساند.

روبرتو مارتینز (بلژیک)

روبرتو مارتینز در جام جهانی ۲۰۲۲ سومین تورنمنت بین‌المللی مهم را با شیاطین سرخ تجربه خواهد کرد. سرمربی سابق ویگان، بلژیکی‌ها را چهار سال پیش به مقام سوم روسیه رساند و در یورو ۲۰۲۰ در مرحله یک چهارم نهایی توسط ایتالیا، قهرمان آن جام حذف شدند. آنها با ۶ برد و ۲ تساوی بدون شکست، راهی قطر شدند. روبرتو مارتینز پس از اینکه در دو دوره قبلی با باخت به قهرمان از رسیدن به فینال ناکام ماند حالا به دنبال قهرمانی در یک تورنمنت بزرگ است.

زلاتکو دالیچ (کرواسی)

هدایت کروات‌ها در قطر بر عهده زلاتکو دالیچ خواهد بود، جایی که او به دنبال تکرار شگفتی ۴ سال پیش است و می‌خواهد بار دیگر تیم کشورش را به فینال ببرد. کرواسی تنها یک بار در مقدماتی شکست خورد و در صدر گروه خود قرار گرفت و با یک امتیاز جلوتر از روسیه و همچنین بالاتر از اسلواکی، اسلونی، قبرس و مالت به سومین جام جهانی متوالی رسید. دالیچ که در سال ۲۰۱۷ جانشین آنته چاچچ شد، ۴ سال پیش کشورش را به مقام دومی در روسیه رساند، اما آنها تابستان گذشته در مرحله یک هشتم نهایی یورو ۲۰۲۰ توسط اسپانیا با نتیجه ۳-۰ در یک بازی هیجان‌انگیز حذف شدند.

ملاقات با آقای نایب قهرمان

هومن جعفری

روزنامه نگار

می‌شد سرمربی استقلال شود. همان روزهایی که منصوریان از استقلال رفت، اسم دالیچ به عنوان گزینه جانشینی او روی زبان‌ها آمد اما در نهایت کار به شفر رسید. مجسم کن می‌آمد تهران. مردی که بعدها با کرواسی، نایب قهرمان جام جهانی شد، می‌آمد در کمپ حجازی تا استقلال را تمرین دهد. سر و کارش می‌افتاد به مدیرانی مثل مددی. افشار کنار همه مصاحبه‌هایش می‌ایستاد. بیج‌های اینستاگرامی به او لقب دلال زاگرب را می‌دادند! در کنفرانس‌های مطبوعاتی خبرنگارها دستش می‌انداختند. معرکه‌ای می‌شد! احتمالاً خدا خیلی دوستش داشت که نگذاشت در ایران کار کند. حالا سرمربی کرواسی است. او بعد از برکناری کاسیچ از این سمت، روی نیمکت کروات‌ها نشست و توانست این تیم را در پلی آف به جام جهانی ببرد و در نهایت عنوان نایب قهرمانی این رقابت‌ها را در مصاف نهایی با فرانسه به دست بیاورد. آنها در مرحله گروهی آرژانتین را ۳ بر صفر شکست دادند و در نیمه نهایی نیز انگلیس را ۲ بر یک شکست دادند تا کلکسیون شگفتی‌ها را به ارمغان بیاورند. در حقیقت کرواسی با دالیچ، به عنوان نایب قهرمان دور قبل در مسابقات شرکت می‌کند. آنها امسال وضع خوبی دارند. صعود سختی به جام جهانی نداشتند. الان هم گروه دشواری ندارند. مراکش، بلژیک و کانادا بعید است بتوانند کرواسی را در مرحله گروهی حذف کنند. کرواسی و بلژیک احتمالاً صعودکنندگان این گروه باشند هر چند فوتبال را روی کاغذ بازی نمی‌کنند! باید دید که دالیچ، مرد عمدتاً نایب قهرمان که یک نایب قهرمانی جام جهانی با کرواسی، یک نایب قهرمانی لیگ عربستان با الهلال و یک نایب قهرمانی لیگ قهرمانان آسیا با العین امارات را در کارنامه خود دارد، امسال و در این مسابقات دستش به چه عنوانی می‌رسد؟

جان هرمدن (کانادا)

جان هرمدن به عنوان سرمربی در جام جهانی ۲۰۲۲ هدایت کانادا را بر عهده خواهد داشت، کانادایی‌ها اولین حضور خود را در این مسابقات پس از ۳۶ سال تجربه می‌کنند. این مرد انگلیسی مسیر غیرمتعارفی را برای رسیدن به اوج طی کرده، اما از زمانی که هدایت تیم ملی کانادا را در سال ۲۰۱۸ بر عهده گرفت، موفقیت بزرگی داشته است. این مربی ۴۷ ساله کانادایی‌ها را به مقام اول در مقدماتی کونکاکاف رساند تا برای اولین بار از سال ۱۹۸۶ به جام جهانی صعود کند و این دومین بار در تاریخ کانادا بود که به این تورنمنت می‌رسند.

لوئیز فرناندو سوارز (کاستاریکا)

لوئیس فرناندو سوارز، سرمربی کاستاریکا، برای سومین بار البته باز با تیم متفاوتی راهی جام جهانی ۲۰۲۲ قطر خواهد شد. این مربی ۶۲ ساله کلمبیایی در دوران بازی خود یک مدافع بود و در سال ۱۹۸۹ با اتلتیکو ناسیونال قهرمان کوبا لیبرتادورس شد. او پس از رساندن اکوادور در ۲۰۰۶ و هندوراس در ۲۰۱۴ اکنون وظیفه رهبری کاستاریکا را در قطر بر عهده دارد، تا این تیم بتواند افتخار آفرینی سال ۲۰۱۴ کاستاریکایی‌ها را دوباره تکرار کند. لوس تیکوس در گروه E قطر مقابل آلمان، اسپانیا و ژاپن قرار دارد و سوارز امیدوار است تیمش در جام جهانی کاستاریکا بتواند برای حریفان دردسرساز شود.